

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 46: lekker dan!

Voordat ik papa werd had ik al helemaal uitgestippeld hoe ik dat avontuur ging beleven. Ik had alles bedacht hoe ik het ging aanpakken. Gebaseerd op films en series had ik een gruwelijk plan op tafel waardoor ik de Papa der Papa's zou zijn. Mn monster had met trots rondgelopen met zijn Superpapa aan de hand. Een tot het bot getrainde Uberdad, dat zou ik zijn. Ik wist precies wat baby's leuk vonden. Dus daar ging ik. Kwam ik verdikkeme effe bedrogen uit zeg, allemachtig! Spelen: in alle films, series en stripboeken zag ik hoe een kind de lucht in werd gegooid. Baby zag er blij uit en in het tekstvak stond; hahaha *lacht in babys* kickuh! Ga ik doen! Ik pak mijn kind, het lacht, beetje zakken, lacht nog steeds, en eerst een beetje naar boven zo rond het vast/los punt. Lachen. Beetje hoger, lachen. Drie meter de lucht in en ik roep; wees vriiiijjjj...blèren dat mormel. Maar zo stond het niet, zo ging dat niet in de film. Sindsdien is het kind vrij benauwd wanneer ik het optil. Plaatje nummer 1 klopt dus. Had ik eerder moeten weten. Douchen: er wordt verwacht dat je dit met beleid doet. Kan ik heus wel. Maar soms wanneer je een Hira of Rohan hebt, is beleid niet de methode. Hoewel je wel moet. Hoe vaak ik met die twee stinkzakken, die wandelende giercontainers, die dampende luchtputten heb gestaan is niet voor mogelijk te houden. Soms explodeert je monster. Met Hira en Rohan niet alleen soms, maar soms heb je van die luiers. Van die luiers die niet zichtbaar meer zijn. Er is geen begin, er is geen eind, eigenlijk is het alleen maar stront. Van navel tot oorlel. Beleid hè, hogedrukspuit is meer van toepassing. Vooral voor jezelf want je komt er net zo smerig uit als je monster. De eerste keer vind je het nog goor maar na de duizendste keer dat ook jij van top tot teen onder zit, heb je er schijt aan. Het fijne is wel dat baby's 5 varianten poepluiers hebben.

- de gewone, je ruikt hem maar zit nog keurig binnen de lijntjes. Makkelijk te vegen en met een paar doekjes ben je klaar.
- permanent marker, je ruikt hem. Hij is vaak groen of zwartig. Vaak wat dikker. Maar deze is niet normaal, je kan vegen wat je wilt, je krijgt het niet weg. Het is net een permanent marker wat je probeert uit te wissen. Het wordt per doekje wel minder maar je jaagt er zo een pak doorheen. Tot het moment van fuck it. Je gaat douchen.
- crème du poopage, deze ruik je lichtjes. Twijfelachtig of het echt is, steek til je de luier iets op (niet zoals ik je vingers in die luier steken want das goor) en je

ziet het al. Crème du poopage is zoals de naam het al zegt een stevige crème, net betonmortel voordat het uithard. Deze moet je pakken met de doekjes. Met vegen verplaats je het over het hele lichaam. Ik spreek uit ervaring (sorry Hira). -kiekepoep, je ruikt het zeer sterk. Maar het is er niet. Huh? Klopt want deze komt tussen het moment van de 'vieze' luier weghalen en schone eronder. Nu is alles vies behalve de schone luier. Je monster heeft hierna vaak een flauw lachje.

-de verrassing, deze ruik je niet maar voel je op het moment dat je je hand onder de billen plaatst. Verrassing!!! Met je jatten onder de stront zie je pas dat jij niet de enige bent die onder zit. Gefeliciteerd, u heeft nu tijd om te douchen...met het monster.

Troosten: wat niet aan te raden is, is het nadoen van je huilende baby. Tevens zou ik niet schreeuwen (hoe graag je ook wilt), niet tappen op zn kont, slingeren of wat dan ook. Wanneer het huilt, is er (n)iets.

Stap 1; leg de baby in je arm of op schoot.

Stap 2; laat het een goede hap adem nemen.

Stap 3; maak met één hand een vlakke hand.

Stap 4; tik heel zachtjes met de vlakke hand op zn mond.

Stap 5; simulate war-cry en lach. Sowieso want dit is kapot grappig.

Flesjes testen: speltip nummer 31, moedermelk is fucking goor. Zure bende. Net vergif. Wanneer mama kolft en je moet de fles testen BLIJF ALERT!!! De gewoonte om te testen op de binnenkant van je pols is prima, maar smeer wat er ligt aan een doek, je shirt, broek, haar of aan je kind maar niet oplikken! Nooit doen!

Ik wist dus niets. Het was een kansloos avontuur en ik zat er op alle fronten naast. Zou ik nog wel de Uberdad zijn na al die fouten? Zou mn monster nog wel trots paraderen met mij? Vast wel, gelukkig herinneren ze dit allemaal niet meer en heb ik nog tijd zat dit te verdringen en aan te passen. Mijn les? Ga niet uit van films en series. En bouw een tijdmachine zodat je terug kan in de tijd en dagboek van een papa kan lezen zodat je weet wat je wel moet doen. Hier staat namelijk alles hoe het niet moet. Ben ik mooi klaar mee.